

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til indenrigsministeren:

»På hvilken måde agter ministeren at undersøge, om bestemmelser i integrationsloven strider mod FN's flygtningekonvention og andre internationale konventioner, Danmark har indgået?«

Af Pernille Frahm (SF) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 3/3 99. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/3 99).

Begrundelse

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal gøre det ganske kort.

Lige siden integrationsloven blev foreslået, lige siden de første udspil kom, har der været en debat om, hvorvidt intentionerne i loven, hvorvidt reglerne om integrationsydelsen og hvorvidt reglerne om bosættelse levede op til FN's flygtningekonvention.

Nu er loven så trådt i kraft og har virket i nogle måneder, og vi finder det derfor på tide, at man tager fat på det grundige evalueringsarbejde, og at man allerede nu begynder at indstille sig på, hvordan man vil forholde sig, når det vil vise sig, at loven giver problemer i forhold til konventionen.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Thorild Simonsen):

Spørgsmålet er: På hvilken måde agter ministeren at undersøge, om bestemmelserne i integrationsloven strider mod FN's flygtningekonvention og andre internationale konventioner, Danmark har indgået?

Svaret er, at regeringens opfattelse altid har været, at integrationsloven er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Ellers ville loven ikke være blevet fremsat.

Dernæst vil jeg godt til indledning komme med et par præciserende bemærkninger om, hvad den aftale om evaluering af integrationsloven, som vi har indgået med UNHCR, går ud på.

Som bekendt har der været nogle drøftelser med UNHCR om forholdet mellem integrationslovens regler om introduktionsydelse og FN's flygtningekonvention. På baggrund af dis-

se drøftelser udsendte UNHCR og embedsmænd fra den danske regering en fælles pressemeddelelse så tidligt som den 12. oktober 1998. Det fremgår bl.a. af pressemeddelelsen, at tiden må vise, om niveauet for kontante ydelser sammen med andre ydelser efter integrationsloven og tilstødende love samlet vil sikre, at flygtninge, som flygtningekonventionen foreskriver, har faktisk adgang til at nyde godt af den samme behandlingsstandard som danske statsborgere.

Indenrigsministeriet og UNHCR har på den baggrund aftalt, at integrationslovens faktiske virkninger med hensyn til kontantydelsessystemet vil blive gennemgået omhyggeligt, når loven er kommet i anvendelse. Baggrunden for denne aftale var bl.a., at UNHCR ikke mente at kunne tage stilling til spørgsmålet om forholdet mellem integrationslovens regler om introduktionsydelse og flygtningekonventionen alene på grundlag af integrationslovens ordlyd.

Lad mig dernæst knytte nogle bemærkninger til den forespørgsel, vi i dag er i færd med at behandle: Forespørgslen synes at forudsætte, at evalueringstemaet er en juridisk vurdering af integrationslovens forhold til FN's flygtningekonvention. Det er imidlertid ikke tilfældet. Jeg har i forbindelse med drøftelser om integrationsloven aftalt med UNHCR, at integrationslovens faktiske virkninger med hensyn til flygtningenes samlede økonomiske situation vil blive gennemgået omhyggeligt, når loven er kommet i anvendelse.

Jeg har i den forbindelse aftalt med UNHCR, at regeringen i foråret 1999 vil påbegynde en bredere anlagt evaluering af, hvordan loven virker, og dette forår er altså indtruffet nu.

Der er desuden aftalt med UNHCR, at der i første omgang vil blive tale om en kortlægning og bearbejdning af nogle faktiske oplysninger, som kan danne grundlag for den videre drøftelse med UNHCR om lovens samlede virkninger i forhold til flygtningekonventionen.

Indenrigsministeriet har udarbejdet en plan over, hvordan evalueringen skal foretages, hvordan de første undersøgelser kan påbegyndes, og hvordan de kan afsluttes. Denne handlingsplan er sendt til Folketingets Retsudvalg og til UNHCR den 26. marts 1999.

Jeg vil gerne knytte nogle generelle bemærkninger til den forestående evaluering. Der vil blive indsamlet en række faktuelle oplysninger om boligplaceringsordningen og introduktionsprogrammerne, herunder særlig danskunder-

visningstilbudene, samt om de indkomst- og beskæftigelsesmæssige forhold for de udlændinge, der er omfattet af integrationsloven.

Virkningerne af de forskellige delelementer i integrationsloven vil imidlertid ikke indtræde samtidig. Jeg kan oplyse, at der pr. 1. april var godt og vel 500, som var påbegyndt efter den nye lov. En analyse af den langsigtede effekt af styrkelsen af integrationsindsatsen i forhold til udlændingenes levevilkår og integration vil forudsætte, at der er gået en vis årrække, og at det har været muligt at følge udlændingene gennem hele introduktionsprogrammet og de følgende år herefter. Dette gælder især evaluering af de samlede økonomiske ydelser og de samlede arbejdsindtægter, som udlændingene modtager under introduktionsperioden.

Der vil imidlertid på kortere sigt blive iværksat undersøgelse af de foreløbige virkninger af integrationsindsatsen, også med hensyn til den enkelte flygtnings økonomiske situation. For at indsamle oplysninger til denne foreløbige vurdering vil Indenrigsministeriet sammen med Kommunernes Landsforening til efteråret iværksætte en spørgeundersøgelse om forholdene blandt et repræsentativt udsnit af de udlændinge, som er modtaget i en række kommuner. Undersøgelsen vil blive foretaget på baggrund af oplysninger fra de konkrete sager i kommunerne. Som jeg sagde før, er der foreløbig kun 500 at undersøge. Til efteråret er der forhåbentlig nogle flere.

Temaerne for undersøgelsen vil navnlig være:

- 1) Boligplacering, herunder hvilke boligtyper kommunerne anviser, samt hvilket huslejeniveau der er tale om.
- 2) Handlingsplaner, herunder om kommunerne lever op til lovens krav vedrørende tidspunkt og indhold.
- 3) De enkelte introduktionstilbud, herunder om og hvornår og i hvor mange timer der tilbydes kursus i samfundsforståelse, om der er tilstrækkeligt med pladser på sprogskolerne, og hvilke former for aktivering der tilbydes.
- 4) Den samlede økonomiske situation, herunder beskæftigessituationen, herunder om integrationsydelsens størrelse, supplerende hjælp i særlige tilfælde og beskæftigelse og arbejdsindkomst m.v. Alt sammen efter flygtningelovens bestemmelser.

Der vil, som jeg tidligere har nævnt, være tale om en løbende opbygning af integrationsloven

og forskellige delanalyser. Resultaterne vil blive offentliggjort, efterhånden som de foreligger.

Jeg vil også gerne nævne de kommunale integrationsråd, som kan og som skal oprettes, hvis flere end 50 personer, uanset etnisk baggrund, anmoder herom. Integrationsrådene vil kunne blive værdifulde sparringspartnere i forhold til kommunernes integrationsindsats, og regeringen vil være parat til på længere sigt at analysere rådernes arbejde i forhold til hele loven. Jeg vil, som også lovet, inden udgangen af 1999 orientere Folketinget og UNHCR om resultaterne af de foreløbige undersøgelser og integrationslovens virkninger.

Jeg finder naturligvis også anledning til at knytte en anden præciserende bemærkning til forespørgslen. Forespørgslen synes at forudsætte, at evalueringen skal kaste lys over forholdet mellem integrationsloven i sin helhed og samtlige internationale konventioner, Danmark har ratificeret.

Dette beror, som jeg tidligere har sagt, på en misforståelse. Jeg vil imidlertid gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt. Drøftelserne med UNHCR er alene vedrørende forholdet mellem integrationslovens regler om introduktionsydelse og FN's flygtningekonvention. Evalueringen skal tjene som et godt fundament for den videre drøftelse med UNHCR om lovens faktiske virkninger med hensyn til ydelsessystemet over for den enkelte flygtning.

Der er efter regeringens opfattelse ikke anledning til at foretage undersøgelser i forhold til andre konventioner. Hvis nogen skulle være i tvivl, vil jeg gerne gentage, at det er regeringens opfattelse på dette punkt.

Så lad mig her til slut endnu engang understrege, at det er regeringens opfattelse, at integrationsloven er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Hvis regeringen var af en anden opfattelse, var integrationsloven ikke blevet gennemført med det indhold, den har.

Forhandling

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne takke for ministerens besvarelse. Det er jo sådan, at der er flere grupper i det danske samfund, der har det økonomisk virkeligt svært. Folkepensionister og kontanthjælpsmodtagere er nok blandt de grupper, der virkelig skal kæmpe hårdt for at få pengene til at slå

til. Ofte stilles folkepensionister i en umulig situation, hvor de skal vælge, om de har råd til busbilletten ud til barnebarnets fødselsdag, eller om de har råd til gaven.

Kontanthjælpen er jo beregnet ud fra et eksistensminimum. Det er jo ikke meningen, man skal more sig og rejse til udlandet og gøre ting, som nogle af vi andre tillader os, på kontanthjælp. Derfor er det helt uforståeligt, at man kan tro, at mennesker kan klare sig med mindre. Det er ganske simpelt uacceptabelt.

Ydermere er Danmark jo under anklage for at bryde med de rettigheder, som vi i 1951 frivilligt er gået ind på at give til flygtninge gennem FN's flygtningekonvention. Det er individuelle, personlige rettigheder med hensyn til sociale ydelser og med hensyn til retten til at bosætte sig. Individuelle rettigheder.

Derfor er det jo i virkeligheden ganske enkelt og slet ikke et juridisk spørgsmål, som behøver at give så mange krumspring. Det er en ganske enkel analyse, man skal igennem. Man skal sammenligne den økonomiske situation for personer på integrationsydelse med den for personer på kontanthjælp eller på folkepension, og bare én får en negativ særbehandling, så har vi et problem. Så har vi brudt med konventionen.

Der mangler fuldstændig i regeringens notat en antydning af, hvor længe undersøgelsen skal stå på, hvornår man vil konkludere, og hvilken konsekvens man vil drage. Man kunne frygte, at man vil tage fat på at lappe lidt her og lappe lidt der, udsætte mennesker for lovjask. Man kunne i stedet for, først som sidst, vælge at gøre det ordentligt, bruge det normale, gennemprøvede danske system med alle de problemer og fordele, det så indebærer.

En række organisationer i Danmark – herunder jo sidst LO og HK – er kommet med en kraftig opfordring til regeringen om at tage situationen alvorligt. De har besluttet at henvende sig til UNHCR.

Det er sådan, at menneskerettigheder er en skrøbelig ting. Spørgsmålet er, om et land som Danmark skal være blandt dem, der strækker konventionen til det yderste, eller om vi skal være blandt dem, der konstant og stædigt forsvare individets rettigheder. Jeg mener det sidste.

Derfor vil jeg på Enhedslistens, Kristeligt Folkepartis og SF's vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget forudsætter, at Danmark overholder FN's flygtningekonvention, opfordrer Folketinget regeringen til at gennemgå situationen for udenlandske statsborgere, der er omfattet af integrationsloven, med særlig opmærksomhed på:

- Den økonomiske situation i forhold til danske borgere i tilsvarende situation.
- Mulighed for selv at vælge bosted sammenlignet med danske borgere i tilsvarende situation.

I tilfælde af, at der kan konstateres en negativ særbehandling af personer omfattet af integrationsloven, pålægger Folketinget regeringen at bringe sagerne i orden senest den 1. november 1999, så der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt Danmark lever op til FN's flygtningekonvention.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 66).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Dorte Bennedsen (S):

I forbindelse med den forespørgsel, der er til debat her i dag, er der grund til at fastslå, at den lov om integration, som Folketinget vedtog sidste år, er udtryk for et stort fremskridt i behandlingen af flygtninge, som får asyl i Danmark. For første gang er der taget en samlet politisk stilling til på den ene side de tiltag og foranstaltninger, Danmark forpligter sig til over for denne gruppe mennesker, og på den anden side de rettigheder og pligter, som flygtningene har i Danmark.

I den debat, der har været ført det sidste halve års tid, er det tilsyneladende fra visse sider overset, at den overordnede og gennemgående reaktion hos de høringsberettigede var, at loven var udtryk for et stort fremskridt i behandlingen af flygtninge. Det gjaldt også de høringspartnere, som havde kritik at rette mod enkelte punkter i forslaget. Og denne overordnede positive holdning hang sammen med, at lovens formål netop er at sætte flygtningene i stand til så hurtigt som muligt at blive selvhjulpne borgere i det danske samfund. At gøre flygtningene selvhjulpne er nok den bedste hjælp, man kan give dem, fordi selvhjulpnehed også giver selvverd.

Loven er fra visse sider blevet kritiseret for, at den ikke giver flygtningene ret til kontanthjælp, men den kritik overser, at en af hensigterne med loven er at undgå at gøre flygtninge til sociale klienter. Flygtninge er netop ikke sociale klienter; de udgør en særlig gruppe, som er kommet her til landet, ofte med værdifulde ressourcer. Derfor skal de ikke sluses ind i det sociale bistandssystem, men de skal mødes af et program, et uddannelsessystem, som kan give den enkelte flygtning mulighed for ud fra sine særlige ressourcer hurtigst muligt at klare sig i det danske samfund.

Som nævnt er integrationsloven ny. Danmark er mig bekendt det første land, som har lavet en sådan lovgivning, så vi har ikke erfaringer fra hverken indland eller udland at trække på. Og da loven samtidig ændrer væsentligt på det hidtidige integrationsprogram ved at udvide forløbet fra 1½ til 3 år, ved at forstærke indsatsen, så den i højere grad tager udgangspunkt i den enkeltes behov, og ved at give flygtningene en arbejdsmarkedstilknøytning, ja, så er der megen god grund til at følge nøje, om lovens bestemmelser også kommer til at virke efter hensigten.

Forespørgerne og ikke mindst den hidtidige debat har fokuseret på integrationsydelsens størrelse og flygtningenes økonomiske situation. En vurdering af disse forhold hører efter Socialdemokratiets opfattelse naturligt med i en løbende evaluering af lovens virkninger.

Men der er efter vores opfattelse unægtelig også meget andet, som det er vigtigt indgår i evalueringen. Bliver der lavet handlingsplaner hurtigt nok, og tager de udgangspunkt i den enkeltes behov, forudsætninger og ressourcer? Er danskundervisningen god nok i omfang og kvalitet? Gøres der en tilstrækkelig indsats for at skaffe flygtninge en arbejdsmarkedstilknøytning? Bliver fordelingen af flygtningene mellem kommunerne foretaget sådan, at den enkelte kommer sammen med andre med samme sproglige og kulturelle baggrund? Løses boligplaceringen og med hvilken udgift?

Jeg har forstået på ministerens svar i dag, at han og regeringen er indstillet på, at disse og også andre forhold skal indgå i en grundig evaluering af loven. Det er vi godt tilfredse med, fordi det er vigtigt, at vi får klarlagt og får et ordentligt billede af, om det er de rigtige instrumenter, der er valgt.

En endelig og retvisende evaluering tager det selvsagt tid at udarbejde, men det fremgik også

af ministerens svar, at man nu vil begynde evalueringsarbejdet, og at der på visse områder vil være tale om delanalyser, som vil blive offentliggjort, efterhånden som de foreligger. Og frem for alt har ministeren givet tilsagn om inden årsskiftet at give Folketinget en orientering om resultater og viden, som man på det tidspunkt har indsamlet som et led i evalueringen. Specielt det sidste er vi godt tilfredse med. Netop fordi den endelige evaluering i sagens natur tager længere tid, er det vigtigt at følge med i de foreløbige resultater.

Jeg vil godt på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer – at indenrigsministeren har udarbejdet en plan for evaluering af integrationsloven

- at evalueringen vil blive påbegyndt nu
- at delresultater vil blive offentliggjort, når de foreligger
- at ministeren inden udgangen af 1999 vil give Folketinget en orientering om de da foreliggende resultater af undersøgelserne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 67).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er så nødt til at sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg sådan set er enig i mange af de ting, fru Dorte Bennedsen har sagt, men at en sådan evaluering af den samlede virkning jo omfatter meget mere end bare økonomi og bosættelse. Den omfatter også alle de andre ting, som er udmærket beskrevet i notatet fra ministeren.

Men hvor længe skal man vente på resultatet af en undersøgelse af den økonomiske situation, før man vil handle? Hvor længe må et land efter fru Dorte Bennedsens mening bryde med FN's flygtningekonvention, før der er grund til at foretage sig noget for at ændre på det? Hvor lang tid skal der gå? Er det 1 måned, man må bryde efter fru Dorte Bennedsens mening, er det 3 måneder, er det et kvartal, er det 1 år, er

det 3 år, er det 6 år; hvor længe må Danmark bryde konventionen, før man skal gribe ind?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Også jeg er enig i meget af det, som fru Dorte Bennedsen sagde, specielt i og for sig om udgangspunktet, at der i integrationsloven lå mange positive aspekter i forhold til at samle hele indsatsen i én lov, og også jo selvfølgelig at mange af de høringsberettigede svarede positivt tilbage, da lovudkastet blev sendt til høring.

Men derfor er mit spørgsmål så også til fru Dorte Bennedsen, om det ikke gør indtryk, at mange af de samme organisationer, som i og for sig var positivt indstillet over for nogle af elementerne i lovforslaget, nu også er dem, som går forrest i virkeligheden i kritikken netop af de økonomiske konsekvenser, som flygtninge på integrationsydelse oplever i dag.

Og hvis ikke det gør indtryk, gør det så ikke indtryk, at de økonomiske konsekvenser i dagligdagen for de flygtninge, der er på integrationsydelse, nu er så store, så de, der har kendskab til det, virkelig råber vagt i gevær? Det fører så også til, at jeg i virkeligheden er enig i det spørgsmål, som blev stillet, som fru Pernille Frahm også er inde på: hvor længe skal der gå? Det synes jeg er et vigtigt spørgsmål at stille her i dag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg godt lige rette en misforståelse: Det er skam ikke hensigten, at flygtninge/indvandrere under integrationsloven skal gøres til sociale klienter. Det håber jeg heller ikke er udgangspunktet for danskere, som af den ene eller anden grund har brug for kontanthjælp i en periode. Jeg håber sådan set, at udgangspunktet også dér er, at de skal tilbage til arbejdsmarkedet og ind i samfundet igen osv. Så det er bestemt ikke ideen, at folk skal gøres til sociale klienter eller, endnu værre, sociale tabere ved, at de får det, der svarer til kontanthjælpen.

Men mit spørgsmål til fru Dorte Bennedsen er: Når vi nu er enige om, at der skal være en evaluering, hvorfor så ikke vende tingene om og sige: Mens vi venter på evalueringen, så giver vi de mennesker det, der svarer til kontanthjælpen, for så fjerner vi jo risikoen for at diskriminere i den periode? Og så laver vi evalueringen, og hvis det så viser sig, at de har sgu fået alt, alt for meget, ja, så kan vi sætte det ned.

Så hvorfor ikke vende det om? Hvad er baggrunden for dét? Er det ikke trods alt dumt at tage risikoen for, at vi diskriminerer mennesker i en længere periode?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Da jeg sad nede på min stol, havde jeg lidt den følelse, at i den debat, vi får denne eftermiddag, vil der næppe være mange nye ord eller mange nye synspunkter. Det er jo en rimelig gennemtygget sag. Jeg skal derfor bare sige til fru Pernille Frahm: Hvor længe må man bryde principperne om menneskerettigheder: fra 1 måned til 6 år, var jo et flot retorisk spørgsmål, men fru Pernille Frahm ved også udmærket godt – for det er sagt i dag af ministeren, og det er sagt, jeg ved ikke hvor mange gange tidligere – at vi ikke mener, at her er tale om et brud på menneskerettighedskonventionen. Og jeg tror, ministeren sluttede sin tale med at sige, at hvis vi havde ment dét, havde vi faktisk ikke fremsat lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Og mens vi mener, at vi ikke bryder konventionen, går tiden, og vores undersøgelse kan trække ud og trække ud. Der er ikke nogen ende på den undersøgelse, i hvert fald ikke ifølge det notat, som ministeren er kommet med, og den besvarelse, som ministeren kom med i dag. Der er ikke nogen deadline for, hvor længe det her må stå på, og hvornår vi skal komme til en konklusion. Og det er den deadline og konklusion, så mange efterlyser, så nu må regeringen og Socialdemokratiet komme ud af busken: Hvor længe vil man leve med det her?

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når man vedtager love, gælder det selvfølgelig om at være grundig i forarbejdet, at være forudseende og prøve at få undersøgt og diskuteret, hvordan loven vil virke i det virkelige liv, og så naturligvis få linet de politiske skillelinjer op og få den politiske diskussion og se, hvor man eventuelt kan enes.

Jeg synes, vi havde en grundig diskussion om denne sag i Retsudvalget, og Venstre endte med at undlade at stemme, men vi synes, vi gjorde, hvad vi kunne for undervejs at få afkla-

ret, hvad den sag drejede sig om ved at stille en lang række spørgsmål og tage den politiske diskussion.

Man kan naturligvis altid diskutere, hvilken model man skal vælge, men regeringen tilkendegav klart, at formålet med dens model var at tilskynde kommunerne til at integrere udlændingene ved at give dem en interesse i, at deres borgere blev integreret, samtidig med at modellen var konstrueret sådan, at udlændingene blev tilskyndet til hurtigt at lade sig integrere. Det er et godt formål. I Venstre har vi jo i årevis været meget optaget af, at integrationen skulle overgå til kommunerne.

Som sagt kunne modellen have været lavet på mange forskellige måder, men den dér med, at man mere eller mindre bevidst tilsidesætter FN's konvention og mere eller mindre bevidst diskriminerer, er ikke en fair måde at diskutere på. Vi har et så finmasket net i den danske sociallovgivning, at det er fuldkommen umuligt at sammenligne grupper. Vi er jo alle medlemmer af en eller anden gruppe inden for den sociale lovgivning.

Så jeg synes ikke, det er en rimelig måde, fru Pernille Frahm argumenterer på i dag, når hun stiller nogle spørgsmål, som forudsætter, at vi alle sammen mener, at der er sket en overtrædelse af konventionen.

Nej, det har det danske Folketing afgjort, da der ikke var et flertal imod dette lovforslag. Men det er, som om fru Pernille Frahm ikke vil affinde sig med den demokratiske proces, nemlig at efter at vi havde diskuteret denne lov meget grundigt og den havde været meget omtalt i pressen og der havde været mange deputationer og mange spørgsmål, endte det altså med, at loven gik igennem Folketinget.

Det vil fru Pernille Frahm ikke acceptere, og derfor ønsker fru Pernille Frahm, at diskussionen starter forfra igen, men dertil må vi fra Venstres side svare: Jamen vi har taget vores standpunkt. Vi lytter selvfølgelig løbende til, hvad der sker, men vi synes ikke, der er kommet nye argumenter eller nye kendsgerninger frem, siden vi vedtog loven.

At loven er i strid med konventionen, sådan som fru Pernille Frahm er inde på, har vi altså i Folketinget afgjort at vi ikke mener, men det må jo til syvende og sidst være et spørgsmål for Højesteret. Men det er da klart, at når vi lovgiver på et helt nyt og så vitalt område, som betyder så meget for så mange mennesker, vil vi da særlig nøje følge, hvordan den lovgivning

virker. Og jeg kan kun sige, at vi er tilfredse med den redegørelse, indenrigsministeren har givet i dag, og vil afvente den evaluering og den redegørelse, som ministeren så vil komme med senere.

Men jeg vil da godt til sidst spørge fru Pernille Frahm: Er det millimeterretfærdighed, man ønsker sig? Er det det, at man f.eks. i lighedens hellige navn siger, at enhver borger, der kommer til Danmark, får en langt ringere ydelse, for den sags skyld kroner nul, og at der så indføres et optjeningsprincip for alle? Så er der lighed for alle, og så kan man frit gøre ordningen langt ringere, frem for den ordning, der er i dag, og som vi finder er rimelig, inklusive sprogundervisning og mulighed for ekstra ydelser, der er behovsbestemte.

Hvad er det egentlig, fru Pernille Frahm ønsker? Er det millimeterretfærdighed, og bare der er lighed, kan man lave nogle løsninger, der er ringere? For fru Pernille Frahm må jo indrømme, at hvis vi bare gøre det ens for alle, der kommer til Danmark, kan vi sådan set fastsætte så lav en ydelse, at det bliver langt ringere. (*Indsigelse fra Pernille Frahm*). Jo, det kan vi!

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Selv om det ikke var mig, der var ordfører lige før, vil jeg da godt besvare det sidste spørgsmål: Hvad det er, jeg ønsker?

Jeg ønsker, at vi overholder konventionen. Og fru Birthe Rønn Hornbech tager altså fejl i, at bare vi stiller alle nyankomne til landet ganske ringe, er det i overensstemmelse med konventionen. Konventionen kræver, at vi behandler flygtninge, som vi behandler landets egne borgere, og den specificerer det bl.a. med hensyn til sociale ydelser. Så der er jo ikke tale om, at vi bare kan behandle alle skidt, så overholder vi konventionen.

Og når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at jeg mistænker folk i dette hus for bevidst at diskriminere, vil jeg omvendt spørge, om fru Birthe Rønn Hornbech er opmærksom på, at af de besvarelser, der er kommet fra indenrigsministeren med hensyn til de tal, fremgår det, at man er klar over, at der er forskel på, hvad en person på integrationsydelse får, og hvad f.eks. en over 67-årig dansker får. Det er man helt klar over, også at det er en helt bevidst handling. Så jeg har svært ved at se, hvordan det adskiller sig fra bevidst diskrimination.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, fru Birthe Rønn Hornbech vil være enig med mig i, at alene det, at Folketinget grundigt behandler en lov, ikke nødvendigvis er en garanti for, at den lov så er i overensstemmelse med hverken internationale konventioner eller for den sags skyld grundloven. Jeg husker da en anden lov – jeg tror, den hed Tvindloven – som blev diskuteret meget grundigt, meget, meget grundigt, overordentlig grundigt, men som jo viste sig at være i strid med grundloven, hvilket fru Birthe Rønn Hornbech ganske rigtigt også havde gjort opmærksom på på forhånd. Men der var nogle af fru Birthe Rønn Hornbechs kolleger, som under debatten forsøgte at bruge en kattelæm. De sagde nemlig: Det kan jo være svært for et menigt folketingsmedlem at tage stilling til, om den overskrider grundloven, men vi har regeringens ord for, at den ikke gør det, og derfor stemmer vi for.

Derfor vil jeg godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Er det den kattelæm, fru Birthe Rønn Hornbech bruger her, nemlig at vi har regeringens ord for, at denne lov ikke overtræder internationale konventioner, eller er det fru Birthe Rønn Hornbechs egen helt klare og bestemte opfattelse, at den er i overensstemmelse med internationale konventioner?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kan der jo være mange opfattelser af, om Tvindloven blev behandlet grundigt, og det er så noget, hr. Søren Søndergaard synes, men det synes jeg nu ikke. Men med hensyn til denne lov og alle andre love er det klart, at det normalt er regeringen, der fremsætter lovforslag, regeringen, der har ansvaret for, at lovforslagene er i orden, og regeringen, der under ministeransvar besvarer spørgsmål fra Folketinget. Men det er det enkelte folketingsmedlem, der har ansvaret, når man stemmer, og det ansvar kunne jeg aldrig drømme om at løbe fra, og skulle Højesteret fortælle mig, at jeg har taget fejl, så bøjer jeg mig naturligvis for det.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen det er jo nok netop det her med, hvor grundig man er i sit forarbejde, der er værd at dykke lidt ned i. For dengang vi arbejdede med integrationsloven, blev regeringen bedt om at undersøge, hvordan loven stillede sig i forhold

til FN's flygtningekonvention. Og for at vi kunne være helt sikre på, hvordan det forholdt sig, blev regeringen opfordret til at kontakte UNHCR, og det var regeringen 5-6 måneder om at svare på at den absolut ikke havde lyst til. Mener fru Birthe Rønn Hornbech, at det er udtryk for et grundigt forarbejde?

Af regeringen fik vi at vide, at vores juridiske topeksperter havde sagt god for loven. Og ved nærmere efterforskning af loven viste det sig, at de topeksperter, som har sagt god for den, er de samme embedsmænd, som har siddet i Indenrigsministeriet og udarbejdet loven. Mener fru Birthe Rønn Hornbech, at det er udtryk for et grundigt forarbejde?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu bliver jeg næsten tvunget til at være mere venlig over for indenrigsministeren, end jeg har lyst til, for som sagt stemte vi jo ikke engang for loven; vi undlod bare:

Så vidt jeg husker, er fru Pernille Frahm til daglig, når vi diskuterer EU, meget optaget af Danmarks suverænitet og Folketingets selvbestemmelse, men jeg husker godt den diskussion i Retsudvalget, hvor fru Pernille Frahm indkaldte indenrigsministeren i samråd om, at man skulle høre UNHCR, og dengang støttede vi ministeren i, at det ikke er UNHCR, der vedtager love i Danmark, det gør det danske Folketing, og det står vi stadig væk ved.

Vi har gjort det med åbne øjne, og så må vi selvfølgelig tage skraldet, hvis det skulle vise sig, at fru Pernille Frahm har ret, men jeg mener ikke, at fru Pernille Frahm har ret i sin udlægning af teksten.

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen som ordfører.

Brian Mikkelsen (KF):

Der har spalte op og spalte ned været diskussioner om denne lov, men jeg vil ikke påstå, at hver en sten er blevet vendt, men da man diskuterede loven, syntes vi fra Det Konservative Folkepartis side, at det var et skridt i den rigtige retning. Men vi undlod at stemme ved tredjebehandlingen, for selv om det var et skridt i den rigtige retning, nemlig en forbedring af mulighederne for en hurtig og fuld integration af flygtninge i det danske samfund, havde vi gerne set, at regeringen havde gjort tingene anderledes på nogle områder, men lad det nu lig-

ge. Jeg konstaterer blot, at det skridt, man tog, var i den rigtige retning. Vi vil nemlig en hurtigere integration, og det er der mange gode grunde til.

For det første er det vigtigt, at den enkelte udlænding får noget meningsfuldt og noget fremadrettet at foretage sig frem for blot passivt at sløve hen.

For det andet: Jo bedre og jo mere effektiv integrationen er, desto hurtigere kan en flygtning jo komme ud på det danske arbejdsmarked og forsørge sig selv, og det er til gavn både for flygtningen og for samfundet.

Og for det tredje: Det vigtigste er, at den dag situationen tillader det og man kan vende tilbage til sit eget land, skal man efter konservativ opfattelse have mulighed for at være en langt større positiv ressource for sit hjemland, når man har uddannet sig og lært noget, og når man så har arbejdet i Danmark, end hvis man bare havde været passivt forsørget i 3, 4, 5 år.

Vi synes også, det er rigtigt, at udlændinge, apropos den aktuelle debat, modtager en særlig introduktionsydelse. Nogle siger, at det er urimeligt, at den er lavere end kontanthjælpen; det har vi jo bl.a. hørt SF's ordfører sige. Men disse ydelser kan jo ikke sammenlignes, for det drejer sig om en særlig gruppe mennesker i det danske samfund, og derfor skal de også have en særlig behandling og en særlig ydelse. Man kunne opgøre det på mange forskellige måder, og jeg er sikker på, at hvis man opgjorde al den hjælp, der blev ydet, så det sikkert meget anderledes ud, og så ville folk opleve, at de fik mange penge.

Lad mig blot nævne, at uddannelsessøgende – dem er SF jo ofte opmærksom på og vil gerne give dem større SU og glæde så mange mennesker som overhovedet muligt – og folkepensionister jo er to andre grupper i vores samfund, som får særlige ydelser, som er lavere end kontanthjælpen. Det får de altså, og det er jo selvfølgelig på baggrund af, at de også bliver serviceret på mange andre områder.

Vi synes fra Det Konservative Folkepartis side og er enige i, at det er relevant at se på integrationsloven i forhold til FN's flygtningekonvention og ikke i forhold til alle mulige andre konventioner, som Danmark i tidens løb har ratificeret.

Nu er det jo sådan med al lovgivning, at det tager tid, før virkningerne slår helt igennem, nogle gange flere år, og det kan selvfølgelig også i meget udstrakt grad være tilfældet for

denne her integrationslov, for lovens formål er jo at integrere fremmede i det danske samfund, og en sådan integrationsproces tager naturligt tid; det ligger jo i selve forløbet, selve processen. Og vi kan naturligvis diskutere og debattere frem og tilbage, hvornår tiden er inde til at drage de endelige konklusioner. Vi kan forstå, at indenrigsministerens vurdering går på 3 år; til den tid vil det treårige integrationsprogram være gennemført for den første årgang flygtninge under integrationslovens bestemmelser. Den vurdering er ikke noget vi har noget imod.

Det er vigtigt at understrege, som indenrigsministeren også gjorde det, at der ikke her er tale om, at nogen jurister skal sætte integrationslovens ordlyd op mod FN's flygtningekonvention og så på et rent teoretisk niveau vurde-re, om loven er i strid med konventionen. Undersøgelsen skal finde ud af, om niveauet for kontante ydelser generelt sikrer, at flygtninge har adgang til at nyde godt af den samme behandlingsstandard som danske statsborgere.

Vi har ikke fra konservativ side nogen indvendinger imod Indenrigsministeriets plan for, hvordan evalueringen af loven skal foretages.

Jeg vil også godt understrege, at for Det Konservative Folkeparti er det af allerstørste vigtighed, at Danmark selvfølgelig helt og fuldt overholder sine internationale forpligtigelser. Det Konservative Folkeparti har altid ment, at vi skal leve op til alle internationale konventioner.

Vi ser derfor fra konservativ side med interesse frem til undersøgelsens resultater, så vi endelig kan få ryddet enhver tvivl af vejen om integrationslovens overholdelse af flygtningekonventionen. Skulle undersøgelsen nå frem til et andet resultat, vil vi naturligvis til den tid se på eventuelle justeringer af loven.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Brian Mikkelsen, og jeg vil gerne rette en misforståelse: Det er en total misforståelse, at det, denne her debat går ud på, er, at flygtninge ikke kan få kontanthjælp. Det er en fuldkommen misforståelse. Det, som det drejer sig om, er, at flygtninge har krav på behandling som vores egne borgere i samme situation. Det vil altså sige: Hvis de er i den situation, hvor de har brug for kontanthjælp, så er det kontanthjælp, hvis de er i den situation, hvor de burde være på folkepension, så er det folkepension, hvis de er i den

situation, at de er under uddannelse og skal have SU, så er det SU, vi sammenligner med. Det er altså ikke et spørgsmål om, at flygtninge skal have kontanthjælp; det er et spørgsmål om, at flygtninge skal have samme behandling, som vi giver vores egne borgere. Det er lige præcis det, vi har skrevet under på.

Og så spørgsmålet: Hvad er Det Konservative Folkepartis grænse? Hvor langt ned må vi gå i ydelser, før vi efter Det Konservative Folkepartis mening bryder med konventionen? Og hvor længe må vi bryde med konventionen, før det påvirker Det Konservative Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Brian Mikkelsen sagde: Der er jo så mange, der ikke får kontanthjælp, og det får pensionister jo heller ikke, og vi er jo alle forskellige. Det, som er interessant, er, hvor ensartet linjen er i den forskelsbehandling, der foregår.

Hvad er så den linje? Jo, linjen er jo, hvis vi f.eks. tager de pensionister, som hr. Brian Mikkelsen talte om, og som jeg er helt enig i ikke får for meget, at hvis vi sammenligner, hvad en enlig flygtning over 67 år har tilbage, efter at huslejen er betalt, så svarer det til en tredjedel af, hvad en pensionist får – en tredjedel, ikke to tredjedele, ikke halvdelen, men en tredjedel. Det er sådan, tallene er. Ligger det inden for det, som hr. Brian Mikkelsen opfatter som en rimelig forskel mellem forskellige grupper?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Det her minder jo lidt om den debat, vi havde, da loven skulle vedtages.

Det, vi skal diskutere her og nu, er jo, må jeg minde ordførerne om, den forespørgsel, som ordførerne selv har stillet, altså om, hvorvidt bestemmelserne i integrationsloven strider mod FN's flygtningekonvention. Der har vi jo sagt klart og tydeligt, at vi fra De Konservatives side også i det her tilfælde har tiltro til, at indenrigsministeren varetager sine opgaver forsvarligt og sørger for, at der kommer en ordentlig undersøgelse ud af det.

Når jeg kigger på den handlingsplan, som ministeren har sendt ud, synes jeg, det ser fornuftigt ud, og vi har tiltro til, at det kommer til at foregå på en fornuftig måde. Til den tid, som

jeg også nævnte i min ordførertale, vil vi selvfølgelig tage stilling til, om der skal ske justeringer af loven, for vores vigtigste og primære prioritering er, at vi overholder alle konventioner i Danmark, specielt også FN's flygtningekonvention. Så hvis der er nogen som helst tvivl, og hvis der er nogen som helst problemer, så vil vi være med til justeringer på det her område.

Med hensyn til de konkrete spørgsmål fra fru Pernille Frahm og hr. Søren Søndergaard kan jeg selvfølgelig ikke sige, hvor langt ned vi vil gå. Vi synes da, det er et rimeligt niveau. Flygtninge skal da også have et ordentligt underholds niveau, men der er mange aspekter i det her. Lad os tage sprogundervisning som et eksempel. Hvis man gør op, hvor meget den koster, og hvordan den bliver finansieret, er jeg sikker på, at en flygtning eksempelvis vil modtage mere end en SU-modtager. Det var ikke nogen sammenligning, vi hørte fra hr. Søren Søndergaard, det var lige pludselig folkepensionisten.

Så der er mange nuancer i det her. Man kan ikke bare sige, det er sort og hvidt. Vi synes, at man er nået frem til et rimeligt resultat. Vi synes godt, man kunne have lavet det lidt anderledes i forhold til den oprindelige lov, men som det ser ud nu, synes vi, det ser fornuftigt ud. Og der er ingen overhovedet i det her Folketing, som vil være villig til at gå ind og diskriminere og forskelsbehandle folk, men man har altså også lov til at se lidt realistisk på tingene og ikke bare leve i en eller anden drømmeverden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, hr. Brian Mikkelsen tager fuldstændig fejl, hvis han tror, det her er en gentagelse af debatten, fra da vi behandlede loven. Det er forkert; det er det ikke, for da havde vi jo ikke tallene. Men vi har fået tallene siden, som f.eks. viser, at når bolig og skat er betalt, så får en flygtning over 67 år en tredjedel af, hvad en dansk folkepensionist får, og en almindelig flygtning får halvdelen af, hvad en kontanthjælpsmodtager får.

Det er de tal, vi har fået med ministerens egne ord over for Folketinget. Det er de nye. Det kunne være interessant at høre hr. Brian Mikkelsen forholde sig til de nye tal, som han ikke kendte før.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Brian Mikkelsen, om det grundige lovarbejde, som han har deltaget i i forbindelse med udarbejdelsen af integrationsloven, består i den fulde tillid til regeringens informationer.

Ifald det er således, vil jeg gerne spørge, hvordan hr. Brian Mikkelsen så har det med indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 143, hvoraf det fremgår, at der klart er en negativ forskelsbehandling af flygtninge på integrationsydelsen i forhold til danskere, der får de sociale ydelser, som normale danskere får.

Det er jo også en information, der kommer fra regeringens side. Den må hr. Brian Mikkelsen også have fuld tillid til, og heraf fremgår det, at integrationsloven diskriminerer flygtninge i forhold til vores lands egne borgere. Er det et brud med konventionen?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Til hr. Søren Søndergaard og fru Pernille Frahm må jeg sige, at i den grundige debat, der var, og som vores kompetente retsordfører, hr. Bendt Bendtsen, deltog i – han deltog i mange møder, ret fortræffeligt – havde jeg indtryk af, at næsten alle aspekter blev belyst.

Det er klart, at man i en sådan proces, som der er med en integrationslov, hvor man først bliver nødt til at se på konsekvenserne, efter at loven også er trådt i kraft, jo ikke kan vide alting på forhånd, men som jeg har sagt heroppe fra, og som vi har fastholdt fra Det Konservative Folkepartis side, er der nu i Indenrigsministeriet blevet lagt en handlingsplan frem, som man har vedtaget, en stor, tyk handlingsplan, hvor man vil evaluere integrationsloven. Og når vi ser resultatet af den evaluering, vil vi selvfølgelig tage stilling til, om der er behov for nogle justeringer. Det kan vi ikke rigtig se nogen som helst grund til nu; vi venter i spænding på resultaterne.

Men der er mange aspekter i det her, og man kan ikke bare sammenligne fra beløb til beløb, for det handler jo altså også om, at der er mange andre ydelser. Og hvis man er flygtning i det her land, så er det jo ikke med henblik på, at man skal være her stationært, så handler det om at blive integreret mest muligt, sådan at man kan komme tilbage til sit eget land: Det er sprogundervisning, og det er uddannelse, så det virkelig basker, og det kræver utrolig man-

ge ressourcer. Så det forhold skal man selvfølgelig også have med ind i det.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Bare ganske kort: Af den dér store, tykke handlingsplan, som i hvert fald i den udgave, jeg kender, fylder fem sider og ti linjer, fremgår det ikke, hvor længe vi skal vente på et resultat af den undersøgelse. Hvordan har hr. Brian Mikkelsen det med dét? Det fremgår ikke af den, hvor længe man skal vente, før man kan afgøre, om loven skal laves om. Der står ingen deadline nogen steder i forhold til de sociale ydelser. Hvordan har hr. Brian Mikkelsen det med dét?

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Til fru Pernille Frahm: Vores holdning er klar nok. Vi kigger på det løbende. Vi venter selvfølgelig på de resultater af den evaluering, som indenrigsministeren kommer frem til. Der er nogle ledsterminer i den fem sider og ti linjer lange redegørelse, som man har sendt; så er der nogle andre bilag med, som understøtter det – det er derfor, det er en tyk handlingsplan – og som fortæller, hvornår man regner med at evalueringen er færdig, og det er den ultimo 1999 for nogle af punkternes vedkommende. Så har indenrigsministeren jo også signaleret, at man vil tage det op igen efter en treårig periode. Det har jeg også sagt at jeg sådan set synes er rimeligt nok.

Men ellers foregår al politik jo herinde sådan, at man, hvis der er et misforhold, hvis der er nogle ting, som skal rettes, så retter det ved at snakke med forligspartierne om det eller i hvert fald prøve at finde og konstruere et flertal for det. Så det kigger vi på hele tiden.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi tilbage til ordførerrækken, hvor hr. Arne Melchior har fået tilladelse til at komme ind lidt før.

Arne Melchior (CD):

SF og Enhedslisten har rettet en forespørgsel til indenrigsministeren om, på hvilken måde han vil undersøge, om bestemmelserne i integrationsloven strider mod FN's flygtningekonvention og andre internationale konventioner, Danmark har indgået. I stedet for er det blevet en debat om en ydelses størrelse. Det er en anden

debat, end det, der er spurgt om. Jeg mener, at ministeren i sit svar har redegjort for, på hvilken måde han agter at gøre det, og jeg mener, at denne redegørelse var fuldt ud tilfredsstillende, og den var også forpligtende med hensyn til, hvornår resultater skal offentliggøres, og hvornår de skal foreligge – så forpligtende, som man nu kan gøre noget, som altså er afhængigt af en hel masse forløb, som man ikke nøjagtig kan forudse.

Da CD stemte for også denne lov i foråret 1998, gjorde vi det selvfølgelig i tillid til og i den sikre opfattelse, at denne lovgivning var og altså er i overensstemmelse med de konventioner, Danmark er forpligtet af, og ud fra den humane indstilling, vi ligeledes er forpligtet af. Ministeren sagde jo også udtrykkeligt, at havde han ikke troet det, ville han ikke have fremsat forslaget, og havde vi andre ikke troet det, ville vi ikke have stemt for det. Bevares, der var ting, vi ikke var helt tilfredse med; men sådan er det jo, når man skal finde flertal, når man skal finde kompromiser.

Der var områder, hvor vi gerne ville have været mere rundhåndede, ingen tvivl om det. Vi siger ikke, at beløbet er tilstrækkeligt, men vi siger, at relativt målt er det i orden. Det er selvfølgelig ikke tilstrækkeligt, at man er relativt anstændig, man skulle helst være helt anstændig; men jeg nævner det relative for at forholde mig til overensstemmelse med internationale konventioner. Ved at studere, hvordan det foregår i andre lande, er jeg kommet til det resultat, at Danmark i forhold til en lang række andre lande ligger langt foran i sin behandlingsmåde af de nytillkomne, og det vil sige, at hvis vi skulle have overtrådt internationale konventioner, ville andre lande, der ligeledes har tilsluttet sig disse, langt tidligere end os blive bebrejdet, at der skete overtrædelser.

Forespørgerne ved udmærket, at CD deler de spørgende partiers opfattelse af, at de nytillflyttede mennesker – de kommende danskere, der er kommet her til landet i de senere mange år og stadig kommer hertil – er velkomne. Ved at modtage dem udfører vi en humanitær og absolut pligt, og vi betragter dem også som en fordel. Deres tilstedeværelse er en fordel for det danske samfund og den danske kulturs udvikling, så vi har ikke spor imod at behandle dem både anstændigt og mere end det; men vi måtte altså kompromisere på et par områder. Til gen-

gæld har lovgivningen vist sig at være særdeles værdifuld, både for Danmark og danskerne som helhed og ikke mindst for de nye danskere; for dem har den haft en god virkning.

Jeg mener ikke, at vi – som forslaget til vedtagelse fra SF, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti siger – kan vedtage, at vi skal overholde internationale konventioner, som vi frivilligt har tilsluttet os. Selvfølgelig skal vi det, det er er ikke noget, vi skal vedtage.

Jeg er enig i, at der skal være ligelig, fair behandling. Jeg har gang på gang i lignende debatter citeret Bibelens ord om, at én lov skal gælde for dig og for den fremmede, som er inden for dine porte. Men jeg tror, forespørgerne gør en fejl, når de vil have forskellige grupper behandlet ens og dermed afsporer diskussionen.

Som sagt: Vi er tilfredse med redegørelsen. Vi afventer de erfaringer, der bliver indhøstet, og så mener jeg slet ikke, der er mere at diskutere – i hvert fald ikke ud fra den ordlyd, forespørgeren her i dag har fået.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jamen det er da fuldstændig rigtigt, hvad hr. Arne Melchior siger. Jeg er ganske klar over, at CD deler SF og Enhedslistens – og formentlig også Kristeligt Folkeparti og mange andre partier og medlemmers – synspunkt, nemlig at de fremmede, der kommer hertil, skal behandles ordentligt, og at en del af dem gudskelov bliver her. Så det er sådan set ikke det, der er problemet.

Men det er jo ikke mig, der vil have, at man skal behandle forskellige grupper ens; det er jo ikke noget, der er opstået i SF's hjerne eller Enhedslistens hjerne. Det er noget, som Danmark frivilligt har skrevet under på i 1951: flygtninge, der kommer til Danmark, skal vi behandle som vore egne borgere. Det er konventionen, der siger det, og det er noget, Danmark frivilligt har skrevet under på.

Hvorfor er det så vigtigt? Hvorfor er det noget, vi skal bruge så meget tid på? Præcis fordi Danmark – som hr. Arne Melchior også sagde – regnes for at være foregangsland, og når et foregangsland som Danmark kan tillade sig at bøje og strække konventioner og vride dem ud af form, hvad tror hr. Arne Melchior så ikke, det vil medføre i andre lande?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Arne Melchior sagde med tydelig utilfredshed i stemmen, at dette her var startet med at være en diskussion om evaluering og nu var endt med at blive en diskussion om satser. Men jeg synes da, der er en sammenhæng imellem, hvor små, det viser sig, at satserne er, og hvor hurtigt man føler et behov for at få tingene evalueret. Jeg synes, der er en meget tæt sammenhæng.

Jeg ved ikke, hvordan det var med hr. Arne Melchior, men jeg vil da i hvert fald indrømme på egne og Enhedslistens vegne, at selv om vi stemte imod og var kritiske og vidste, at der var diskrimination osv., var vi ikke klar over, at resultatet ville blive, at en enlig pensionistflygtning efter at have betalt skat og husleje ville have 1.577 kr. til sig selv – til alt, inklusive telefon, mad, tøj, transport, alt uden undtagelse – altså kun en tredjedel af, hvad en dansk pensionist har. Det var vi ikke klar over, og jeg vil godt spørge hr. Arne Melchior: Var han klar over det?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jamen det er da godt, vi fik konstateret, at vi deler grundopfattelse med en række partier, og jeg er i øvrigt overbevist om, at også Socialdemokratiet, De Radikale og mange hos Venstre og De Konservative deler vores grundopfattelse. Men vi har altså en større tillid til ministeren, end de forespørgende partier måske har.

Jeg vil godt sige, at jeg mener, at på en række områder behandles de nytilkomne endda bedre, og det skal de også. Det står for øvrigt også i flygtningekonventionen, at f.eks. med hensyn til bolig og adgang til arbejde kan og bør de behandles bedre, og de får en hel del hjælp, som andre ikke får, fordi disse andre ikke trænger til den.

Men jeg må altså fastholde, at det er helt pivgalt, når de forespørgende partier hele tiden – også i den offentlige debat, ikke kun i dag – pukker på, at Danmark bryder internationale konventioner, som vi frivilligt er gået ind på. Det tror jeg dels er helt forkert, og dels vil jeg gerne påpege, at man ikke gør de pågældende mennesker nogen tjeneste, for man vækker nogle forventninger hos dem, som formentlig ikke kan opfyldes. I stedet for at ynke dem skal man se på, hvordan de selv reagerer, og de

reagerer overvejende positivt på den danske lovgivning og den orden, der er kommet her.

Derfor vil jeg advare imod, at man fortsætter med at påstå, at vi bryder nogle regler, som vi ønsker at overholde og også bør overholde, både de skrevne og de uskrevne regler. Jeg tror, det er forkert vurderet, og det er ikke til gavn for den ro og ikke mindst den arbejdsro, de pågældende grupper skal have. Derfor tror jeg ikke, at I – I er altså partierne bag forespørgslen – tjener det formål, som jeg i øvrigt er enig med de partier i, at vi skal tjene, ved at påstå noget, som er en klar overspilning af temaet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu tror jeg i grunden heller ikke, vi har lov til at tale direkte til partierne, men skidt med det.

Pia Kjærsgaard (DF):

På en eller anden måde er det jo egentlig en underlig situation at stå og diskutere, om nogle flygtninge, der er kommet til Danmark, får mere eller mindre, eller hvordan det nu ser ud i forhold til integrationsloven. I øjeblikket der er det jo ligesom andre ting, der gør sig gældende inden for flygtningepolitikken, hvor hundredtusinder af mennesker er på flugt, og hvor jeg tror, at rigtig mange af dem blot ville ønske, at de lige fik den nødvendige hjælp her og nu. Det var da egentlig lidt mere væsentligt at diskutere, men nok om det.

Dansk Folkeparti var modstander af integrationsloven, og vi stemte imod. Vi undlod ikke at stemme, sådan som Venstre og De Konservative gjorde, men vi var direkte imod. Men vi er tilhængere af introduktionsydelsen, det kan jeg roligt sige.

Samlet set har integrationsloven under alle omstændigheder betydet øgede udgifter til den enkelte udlænding, og det er noget, som kommunerne nu mærker konsekvenserne af. Flere kommuner har nemlig erkendt, at de slet ikke dækkes ind for alle de nye udgifter, loven medfører. Den er først lige her for nylig trådt i kraft, men der er allerede begyndt at komme meget, meget store virkninger af den rundt omkring lokalt.

Vi vil slet ikke modsætte os, at der gives differentierede ydelser til forskellige grupper i det danske samfund, for sådan er det nu engang. F.eks. er det jo sådan, at folk mange gange får nedsat deres indtjening, eller hvad man skal kalde det, så snart de går på folkepension. Det synes vi faktisk er en form for diskrimination,

som burde afskaffes, men der er ikke den store opbakning til det i Folketinget.

Så har der været hele spørgsmålet om de konventioner, som vi skal følge, når vi nu er en del af dem. Den diskussion blev taget både i Retsudvalget og under debatten om integrationsloven, og vi synes ærlig talt, det er en noget søgt debat, som SF og Enhedslisten her er ude i. Jeg skal bl.a. henvise til det talepapir, som indenrigsministeren havde på et samråd i Retsudvalget:

»Nyankomne udlændinge vil for at imødekomme disse behov efter integrationsloven blive tilbudt udvidet danskundervisning, kursus i samfundsforståelse og en særlig kommunal aktiveringsindsats, som er et bedre tilbud end det, der ydes efter de almindelige regler i sociallovgivningen.«

Jo, man kan da godt sige, at det er en form for diskrimination, men måske bare med modsat fortegn.

I bund og grund mener Dansk Folkeparti ikke, at der er noget som helst at komme efter. En introduktionsydelse kunne vi godt være tilhængere af, selv om vi som sagt stemte imod hele integrationsloven, og debatten er som sagt fra SF og Enhedslistens side noget mere søgt end det, den måske umiddelbart giver udseende af at være.

Henrik Svane (RV):

Det Radikale Venstre bakker op om en grundig evaluering af integrationsloven.

Lovens intentioner har aldrig været at diskriminere flygtninge eller indvandrere, men tværtimod at hjælpe dem til at få den bedst mulige begyndelse på det ophold i vort land, som for manges vedkommende bliver af lang varighed og måske for stedse.

Jeg vil gerne benytte anledningen til at opfordre SF og Enhedslisten og andre ligesindede til rent faktisk at afvente evalueringens resultater, inden de fortsætter kritikken af denne lov. På mange måder er det en kritik, der bør fremsættes gang på gang; men når det tages i betragtning, at loven overhovedet ikke har haft tid til at virke, mener vi, det er for tidligt, man fremsætter kritikken med denne forespørgsel.

De store omlægninger og ambitiøse tiltag, der kendetegner denne lov, kan ikke gennemføres på hverken få uger eller på få måneder.

Det kræver et langt, sejt træk, og hvis vi –

deriblandt også SF og Enhedslisten – der vil flygtningene det bedste, ikke arbejder sammen, er jeg bange for, at vi kan overlade indflydelsen til dem, der ikke ønsker, at nydanskere med tiden bliver en velfungerende del af det danske samfund.

Så vil jeg også holde fast ved, at der i regeringsgrundlaget mellem de to regeringspartier klart står, at hvis det efter evalueringen viser sig, at dele af denne lovgivning strider mod gældende konventioner, skal der laves om på forholdene. Vi afventer nu, at Indenrigsministeriet efter denne evaluering i slutningen af året ved en fornyet kontakt til UNHCR får en vurdering af UNHCR's opfattelse af denne lovs samlede virkning. Hvis det herefter viser sig, at UNHCR påpeger, at der er tydelige brud på konventioner, vil garantien i regeringsgrundlaget selvfølgelig træde i kraft, og så vil Det Radikale Venstre naturligvis gå ind og ændre dér, hvor det måtte være nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Skal jeg forstå hr. Henrik Svanes ordførertale sådan, at der foreligger en aftale mellem regeringspartierne om, at undersøgelsen skal afsluttes med udgangen af dette år, og så vil man kontakte UNHCR, fremlægge en evaluering, og så vil man gribe til handling, hvis det viser sig, at der er problemer? Skal det forstås sådan, at ved udgangen af dette år kontakter man UNHCR med henblik på at se, om der bliver diskrimineret med hensyn til sociale ydelser? Findes der sådan en aftale?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg går ud fra, at fru Pernille Frahm kender regeringsgrundlaget, som denne regering er dannet på, og som er det grundlag, vi arbejder ud fra, og derfor skal jeg ikke gentage, hvad der står dér. Det kan fru Pernille Frahm selv læse.

Men jeg ved, der er en aftale mellem Indenrigsministeriet og UNHCR om at følge implementeringen af denne lov tæt, og de signaler, jeg har fået, tyder på, at der ved afslutningen af året vil blive taget kontakt mellem Indenrigsministeriet og UNHCR for at vurdere de nu indhøstede erfaringer. Herefter må vi så tage stilling til, om vi skal ændre loven, eller om vi ikke skal ændre loven.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne høre, om indenrigsministeren kan bekræfte den udlægning, som den radikale ordfører er kommet med nu: at man, når året er slut, vil fremlægge en evaluering for UNHCR, og på baggrund af den vil man tage stilling til, om loven skal ændres eller ej. Det vil jeg gerne høre om indenrigsministeren kan bekræfte. (Ophold). Indenrigsministeren ryster på hovedet.

Søren Søndergaard (EL):

Mens vi med spænding afventer, at indenrigsministeren kommer på talerstolen og besvarer det spørgsmål, vil jeg sige, at det jo ikke er nogen hemmelighed, at vi aldrig nogen sinde har forstået logikken bag regeringens holdning til integration af flygtninge i det danske samfund og især ikke, når det kommer til stykket, De Radikales holdning. Vi har vel aldrig rigtig forstået den, og det sådan set selv om vi har forsøgt at få det belyst. Vi synes faktisk ikke, de svar, der er kommet, har været særlig oplysende.

Svarene har vist, at der sker en klar og tydelig forskelsbehandling, en klar og tydelig diskrimination. Men de selv samme svar har ikke kastet lys over, hvorfor regeringen og det flertal her i Folketinget, som har stemt forslagene igennem, mener, at det er »godt«, »fornuftigt«, »klogt« og »hensigtsmæssigt« at fremmede skal udsættes for diskrimination for at blive integreret i det danske samfund, og vel at mærke en diskrimination, der kan mærkes. Når man kun får en tredjedel af det, en dansk folkepensionist får, er det jo noget, der kan mærkes. En person på 67, der kommer fra udlandet, skal formentlig ikke på de helt store arbejdsmarkedskurser, men får altså alligevel kun en tredjedel af en dansk folkepension. Det må jo siges at være en forskelsbehandling, der vil noget, for der er jo ingen folkepensionister, der kun har folkepensionen at leve af, der får for meget.

Nu er der selvfølgelig nok nogle, der mener, at vi i Enhedslisten er lidt tungnemme, og at vi ikke har kontakt med den virkelige verden, og det er sikkert også rigtigt nok. I så fald er vi bare glade for, at vi er tungnemme og ikke har kontakt med den virkelige verden, men det er der i så fald også andre, der ikke har. Vi er glade for, som det fremgår af Politiken i dag, at der også er andre, der ikke kan se logikken i denne måde at integrere fremmede på. Ud over de

mange organisationer, som er med i netværket til ændring af integrationsloven, har fagforbundet HK jo nu meldt sig som en af kritikerne sammen med LO.

Jeg tror, en af grundene til, at vi har den kritik fra fagbevægelsen nu, er, at fagbevægelsen ved, at hvis det først bliver accepteret og slået fast, at nogle kan leve for et beløb på halvdelen af kontanthjælpen – altså at voksne mennesker kan leve for et sådant beløb – vil det blive brugt som et argument med hensyn til andre grupper i samfundet. Det vil på et senere tidspunkt – måske ikke under den nuværende regering, men så under den næste regering – blive brugt som et argument for, at de folk, der er på overførselsindkomst, sagtens kan leve for halvdelen; det kan de fremmede jo, så hvorfor skulle de ikke også kunne det? Det tror jeg er en af grundene til, at fagbevægelsen mere og mere melder sig som modstander af denne lovgivning.

Nu står vi så med et udspil fra ministeren til, hvordan loven skal evalueres. Hvis jeg skal være helt ærlig – og det skal jeg jo – tror jeg ikke, det var blevet udtænkt i ministeriet og i regeringen, hvis loven ikke havde mødt så megen kritik fra danske organisationer og fra eksperter. Jeg tror heller ikke, evalueringen var blevet til noget, hvis ikke UNHCR havde blandet sig, men jeg synes da også, det er godt, som det kan fornemmes i planen, at man altså har følt sig tvunget til at gøre det.

Det er godt, at loven bliver evalueret; men efter vores opfattelse er det altså uacceptabelt, at flygtninge skal vente i både 1, 2 og 3 år på, at det bliver undersøgt, at de bliver diskrimineret. Der er jo gennemført beregninger og analyser af lovens økonomiske virkninger. Vi har selv fået en lang række af dem fra Indenrigsministeriet, og det er ikke nødvendigt at udskyde en ligestilling mellem danskere og udlændinge i økonomisk henseende til et eller andet tidspunkt om nogle år, sådan som vi forstod at ministeren har lagt op til. Nu forstår vi på den radikale hr. Henrik Svane, at det er en meget hurtigere proces, og det får vi formentlig bekræftet af ministeren om lidt.

Hvis regeringen havde ønsket at kende konsekvenserne af sin egen lovgivning, synes vi, at den kunne have undersøgt dem, inden lovforslaget blev fremsat. Vi føler lidt, at man tager indvandrere/flygtninge som gidsler, og det finder vi uacceptabelt.

Vi mener afslutningsvis, at der ikke er nogen grund til at vente med at fjerne diskriminatio-

nen og ulighedsbehandlingen, og derfor har vi sammen med andre partier – bl.a. SF – udarbejdet et beslutningsforslag, som vil blive fremsat i denne samling. Her vil alle medlemmer af Folketinget få lejlighed til gennem deres stemmeafgivning at afskaffe denne lidt pinlige diskrimination og få indført et system, der efter vores opfattelse bygger på de internationale konventioner, som Danmark har tilsluttet sig.

Tom Behnke (FP):

Regeringen har meddelt både ved ministeren her i dag og også i et direkte bilag, at man sådan set har en handlingsplan for at lave en evaluering af loven. Det er altså bebudet, og så kunne forespørgselsdebatten jo sådan set stoppe allerede her. Men det har forespørgerne jo ikke stillet sig tilfredse med, og det vil nok også alligevel være hensigtsmæssigt at give dem et par ord med på vejen.

Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at når udlændinge kommer til Danmark, er det ikke hensigtsmæssigt, at man allerede fra den første dag gør dem til sociale klienter. Det er ikke hensigtsmæssigt, at man på forhånd stempler disse mennesker og siger: Åh, hvor er det også synd for jer, nu bliver I gjort til klienter i vores system. Det er bestemt ikke hensigtsmæssigt, det er at gøre udlændinge en bjørnetjeneste. Tværtimod bør man vende om og sige, at når der kommer udlændinge her til landet, stiller vi selvfølgelig krav til dem. Det, at man stiller krav til dem, betyder jo også, at de må yde et eller andet, og det, at man yder noget og er med i samfundet, gør så, at integrationen kan forløbe hurtigere.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Fremskridtspartiet stemte imod integrationsloven, og det er heller ikke nogen hemmelighed, at vi sådan set gjorde det, fordi vores overbevisning er den stik modsatte af den, både Enhedslisten og SF har. Vi stemte ikke imod integrationsloven på grund af integrationsydelsens størrelse, snarere tværtimod; den synes vi i Fremskridtspartiet er helt fin. Vi stemte imod integrationsloven, fordi vi er imod, at man allerede fra den første dag, en udlænding kommer til Danmark, gør vedkommende til indvandrer, og det er jo reelt det, der sker med integrationsloven. Allerede fra den første dag starter man integrationen i det danske samfund. Det er forfæjlet, det er forkert at gøre det, og det er at gøre gøre flygtningene en bjørnetjeneste.

Flygtninge er ikke indvandrere. Flygtninge er flygtninge, og de er her midlertidigt, til de kan vende tilbage til deres hjemland. Forhåbentlig kan de gøre det ret hurtigt, både af hensyn til dem selv og også af hensyn til, at Danmark så kan hjælpe nogle andre flygtninge, som har mere behov for hjælp.

Derfor skal flygtningene ikke gøres til indvandrere, og derfor var vi imod integrationsloven. Men med hensyn til integrationsydelsen har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at den er helt i orden. Vi kan ikke se, at der er nogen som helst grund til, at flygtninge, der kommer her til landet, skal have mere, end f.eks. en dansk folkepensionist skal have med folkepensionens grundbeløb.

Der bliver også talt så meget om diskrimination; men når man kigger i bekendtgørelsen af den internationale konvention fra 1965 om afskaffelse af alle former for racediskrimination, fremgår det af afsnit 1, artikel 1, nr. 2:

»Denne konvention finder ikke anvendelse på sådan forskelsbehandling, udelukkelse, begrænsning eller fortrinsstilling, som en i denne konvention deltagende stat foretager mellem sine egne statsborgere og udlændinge.«

Det fremgår jo sådan set ret klart og tydeligt, at når man i den konvention taler om diskrimination, er det over for de mindretal, der kan være i landets egentlige befolkning, altså statsborgere i det pågældende land, og ikke over for udlændinge, der kommer dertil.

Når man så kigger i konventionen om flygtninges retsstilling, artikel 24, kan man se, at her er der sådan set også undtagelser. Hvis ser på artikel 24, nr. 2, litra b, stk. ii, er det altså sådan, at der står klart og tydeligt, at særlige ordninger efter bopælslandets love eller bestemmelser, som vedrører ydelser eller dele af ydelser, der alene udredes af offentlige midler, er undtaget fra lighedsbestemmelserne.

Der er altså klare undtagelser fra disse lighedsgrundsætninger, som både SF og Enhedslisten prøver at hægte det her op på, og det er jo her, både Enhedslisten og SF mener, at Danmark overtræder konventionerne. Jeg har nu læst op og citeret fra nogle af de bestemmelser, der er i disse konventioner, og som altså godt gør, at der ikke er tale om, at man overtræder disse konventioner.

Vi er i Fremskridtspartiet af den opfattelse, at hvis man kigger rundt på andre lande, vi plejer at sammenligne os med, kan man se, at integrationen af de udlændinge, som det er meningen

skal blive i det pågældende land – det er jo sådan set ikke meningen med flygtningene – eller af flygtninge, der har fået permanent opholdstilladelse, sker hurtigere. Det er der ingen tvivl om, og det er ganske enkelt, fordi man stiller nogle krav til de pågældende udlændinge. Det betyder alt andet lige, at integrationen forløber hurtigere.

Jeg skal afslutningsvis sige, at vi i Fremskridtspartiet kan støtte flertallets forslag til vedtagelse.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er meget tilfredse med, at Enhedslisten og SF i dag har rejst denne forespørgselsdebat til besvarelse af indenrigsministeren.

Det er jo en kendt sag, at UNHCR i august måned 1998 som svar på en henvendelse fra Mellemløst Samvirke på vegne af en række organisationer udtalte, at integrationslovens regler om en lavere ydelse til flygtninge strider imod flygtningekonventionens artikel 23, og samtidig satte spørgsmålstegn ved lovens regler vedrørende boligplacering – altså om disse regler kunne være forenelige med konventionen, og at dette i givet fald vil afhænge af den mere konkrete udmøntning af reglerne.

Jeg ved godt – og det hører da selvfølgelig med til vurderingen af spørgsmålet her i dag – at ministeren efterfølgende ved drøftelser med UNHCR fik skudt disse konventionsmæssige spørgsmål til hjørnespark, om jeg så må sige, via en pressemeddelelse.

Nu har jeg set på tingene ud fra et juridisk spørgsmål, og det er jo væsentligt nok, også for et land som Danmark, der gerne vil være foregangsland på menneskerettighedsområdet. Men man kan også vælge at se på spørgsmålet om især integrationsydelsen ud fra en rent praktisk synsvinkel, hvor virkeligheden jo rent faktisk er den, at mange flygtninge har mere end svært ved at få det til at fungere med den integrationsydelse, de nu bliver tilbudt. Den bliver i virkeligheden meget let en isolationsydelse for disse flygtninge, og det var derfor, Kristeligt Folkeparti allerede i forbindelse med lovforslagets førstebehandling var stærkt imod netop det element. Vi synes ikke, man kan byde mennesker at ligge på et niveau, der må betragtes som værende noget under det, vi normalt betragter som et eksistensminimum, f.eks. i form af kontanthjælp.

Der er i nogle tilfælde tale om nogle meget store forskelle, som først lektor Morten Ejrnæs og senere ministeren selv har bekræftet ved de beregninger, som er kommet frem siden hen. Det gør, at vi må sige, at der er tale om en klar forskelsbehandling af flygtninge på integrationsydelse og sammenlignelige grupper af danskere, og det er sådan set med beklagelse – fordi der er mange andre elementer i loven, som er gode – at vi har måttet konstatere, at lige præcis på det punkt har ministeren og regeringen nærmest været immune over for argumenter. Selv om jeg personlig sætter indenrigsministeren meget højt, også på grund af hans menneskelige kvalifikationer, fristes jeg næsten til at sige, at vi her har at gøre med noget, jeg vil kalde en »teflon-minister«, som alle gode argumenter i virkeligheden preller totalt af på, specielt når det gælder spørgsmålet om integrationsydelse.

Spørgsmålet om boligplacering er mere kompliceret, som det også fremgik af UNHCR's første vurdering, og som udgangspunkt har vi fra Kristeligt Folkepartis side været positive over for disse aspekter i lovforslaget, som vi altså endte med at stemme imod. Men når vi i dag er medforslagsstillere på et forslag til vedtagelse sammen med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, er det, fordi vi faktisk ønsker at få disse spørgsmål afklaret hurtigt. Vi synes ikke, vi kan leve med, at der til stadighed bliver rejst tvivl om, hvorvidt Danmark i disse spørgsmål faktisk opfylder konventionens bestemmelser, og vi kan i særdeleshed ikke leve med at måtte vente på en meget lang evaluering, når det gælder integrationsydelsen. Det kan være rimeligt, når der er tale om de generelle aspekter ved loven og integrationsprogrammet, men helt urimeligt på baggrund af de problemer, som flygtninge på integrationsydelse rent faktisk kommer til at stå over for, også i form af isolation.

Derfor er vi i dag medforslagsstillere på et forslag til vedtagelse, som vil sikre, at vi kan få afklaret aspekterne ved loven inden for en kort tidshorizont. Det synes vi at vi skylder flygtningene.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, som har omtalt integrationsloven meget positivt, og det er meget væsentligt, for som jeg sagde til indledning, skal man se det som en helhed.

Jeg sagde også i mit første indlæg, at planen her for evaluering er foreløbig, og det gælder

også alle aspekter omkring evalueringen. Regeringen har sin opfattelse af tingene, og som jeg har understreget indtil flere gange, mener vi ikke, at vi overtræder nogen konvention.

Men det er i hvert fald aftalt med UNHCR, at vi med udgangen af dette år skal sende dem en foreløbig redegørelse for den evaluering, vi til den tid har foretaget, og jeg går ud fra, at UNHCR, når de har fået disse papirer, er i stand til at vurdere selve evalueringen, og det skal så hurtigst muligt blive meddelt Folketinget.

Jeg kan naturligvis anbefale, at man stemmer for det forslag til vedtagelse, der er fremsat af S, V, KF, CD og RV.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg skal bare sige, for det gjorde jeg ikke i min ordførertale, at Dansk Folkeparti stemmer imod begge forslag til vedtagelse. Vi ser helt klart flertallets forslag som en afværgedagsorden, som er totalt overflødig og blot fremsat for at gå imod det, som SF og Enhedslisten har fremsat.

Vi ser bl.a. ingen grund til den pind, at evalueringen vil blive påbegyndt nu. Vi stemmer imod begge forslag.

Pernille Frahm (SF):

For ganske kort tid siden havde vi en stor diskussion herinde om udenrigsministerens redegørelse om Europarådet. Der blev det slået fast, at nogle af de vigtige principper var, at Europarådet bygger på demokrati, menneskerettigheder og retssikkerhed, og at man sætter de tre søjler lige højt.

For at understrege den vigtige betydning, alle tre områder har, har en række lande indgået en række konventioner på forskellige områder for at sikre svage gruppers menneskerettigheder og retssikkerhed mod tilfældige politiske stemninger og eksperimenter.

På et tidspunkt har jeg hørt, at man mente, det ville være integrationsfremmende, hvis udlændinge i Danmark fik en mindsteløn, der lå betydeligt under, hvad andre fik, for så ville de hurtigere komme i arbejde. Det er den slags sociale eksperimenter, konventionerne skal sikre os imod.

Ministeren vil jeg gerne spørge, for jeg synes ikke, det er helt klart: Er det sådan, at man, når loven har fungeret i et år, vil foretage en evaluering, så UNHCR sammen med ministe-

ren kan vurdere, hvorvidt man har brudt med FN's flygtningekonvention eller ej? Med andre ord: Er der en deadline nogen som helst steder i det her papir? Jeg har ledt meget grundigt i papiret, jeg kan ikke se en eneste deadline. Hvis ikke ministeren kan sige, der er 1 års grænse for denne her lov, må jeg konstatere, at den radikale ordfører har taget fejl i sin udlægning af, hvordan loven skal behandles. Der er med andre ord ikke tale om nogen aftale, som løber 1 år, om, at man bagefter vil evaluere den, at UNHCR så vil komme med en vurdering, og at man så vil tage loven op til revision. Den aftale eksisterer ikke; hr. Henrik Svane tager fejl.

Hvordan har hr. Henrik Svane det med, at der netop i dag er sket det, at Radikal Ungdom har valgt at tilslutte sig det netværk, der ønsker at få lavet loven om, at fremtrædende radikale har valgt at tilslutte sig netværket og tilslutte sig kritikken. Folketingskandidater, europaparlamentskandidater, nummer to på den radikale liste, Naser Khader, mener, at reglerne bør være ens for flygtninge og for danskere.

Jeg har ikke fået et klart svar på, hvordan loven skal evalueres, hvornår evalueringen skal afsluttes, hvilke konsekvenser man vil drage af evalueringen, og jeg må derfor meddele, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for den foreslåede vedtagelse, fordi den er så upræcis.

Til Fremskridtspartiet vil jeg bare ganske kort sige: Det, konventionen præciserer, er, at med hensyn til sociale ydelser har flygtninge og danske statsborgere krav på samme behandling. At der er en række undtagelser, prøvede den danske regering at bruge som et argument for, at loven ikke diskriminerede, men man fandt hurtigt ud af, at hvis man kaldte arbejdsmarkedsydelser for sociale ydelser, fik vi nogle problemer i forhold til EU, så den taktik har regeringen i hvert fald fraveget. Men Fremskridtspartiet holder åbenbart fast i den.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er en mærkelig situation, hr. Henrik Svane fra Det Radikale Venstre satte os i. Altså han går herop og giver en klokkeklar fortolkning af, at der foreligger en aftale om den måde, det her skal foregå på. Så beder vi regeringen om at bekræfte, at den aftale ligger der, og så bekræfter regeringen det ikke. Ministeren bekræfter det ikke. Så må vi jo konstatere, at den aftale ikke foreligger. Så må vi jo konstatere, at hr. Svane er gået herop på talerstolen og

sådan set har sagt noget, der var meget, meget usandt, og det synes jeg da er kedeligt for hr. Henrik Svane.

Hvad er baggrunden for, at hr. Henrik Svane har sagt noget til Folketinget, der var usandt, har omtalt en aftale, som angiveligt ikke eksisterer? Kunne vi ikke få hr. Henrik Svane til at afklare det for Folketinget, for debatten bliver jo en lille smule besynderlig, hvis det, der bliver sagt, ikke har noget på sig?

Afstemning

Forslaget til vedtagelse nr. V 67 af Dorte Bennedsen (S), Birthe Rønn Hornbeck (V), Brian Mikkelsen (KF), Arne Melchior (CD) og Henrik Svane (RV) (se foran) vedtoges med 79 stemmer (S, V, KF, CD, RV og FP) mod 23 (SF, DF, EL og KRF).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag nr. V 66 af Pernille Frahm (SF), Søren Søndergaard (EL) og Jann Sjørnsen (KRF).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 208: Forslag til lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v.
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Sammen med denne sag foretoges:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 209: Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift, retsafgiftsloven, skattestyrelsesloven samt ophævelse af lov om afgift ved første gangsoverdragelse af visse ejerlejligheder. (Ophævelse af stempelafgift på livsforsikringsdokumenter, forhøjelse af skadesforsikringsstempel m.v. samt konsekvensændringer som følge af lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder).
Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 25/3 99).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Forhåbentlig under stiltfærdige forhold vil jeg så give ordet til hr. Frode Sørensen.

Frode Sørensen (S):

Vi må jo se, om det kan lykkes.

Skatte- og afgiftssystemet skal jo i princippet ses efter i sømmene ret så ofte. Det bør ske af hensyn til såvel den teknologiske udvikling som behovet for enklere regler, og det er netop tilfældet med de to lovforslag, som skatteministeren nu har fremsat.

Hovedlinjerne i forslagene er at forenkle og tilpasse reglerne til den informationsteknologiske virkelighed, mens der ikke generelt ændres ved det statslige provenu. De store klumper i afgiftsmæssig sammenhæng er stadig væk handel med fast ejendom og optagelse af lån med pant i fast ejendom.

Det såkaldte stempeludvalg, som skatteministeren nedsatte i 1996, foreslog i sin betænkning fra sidste år at forhøje satsen for bolighandel til 1 pct., men regeringen har for ikke at forringe mobiliteten på boligmarkedet valgt at fastholde de 0,6 pct. og samtidig afskaffe afgiften på lejekontrakter. For fritidshuse og andre huse sættes satsen ligeledes ned til 0,6 pct. ud fra den samme grundtanke. Satsen på pantebrevne bliver fastholdt til 1,5 pct., mens den faste tinglysningsafgift sættes op fra 1.200 til 1.400 kr.

Forslagene skal ses i lyset af de samme overvejelser om mobiliteten i boligsektoren, hvortil kommer, at boligejerne i stedet for at låne mere tværtimod gerne skulle motiveres til at sætte opsparingen lidt i vejret.

Ud over disse ting rummer lovforslagene et forslag om justering af satserne for pant i fly og skibe.

Stempel af livsforsikringer ligestilles nu med andre pensionstyper, hvor stempelafgiften falder bort. Visse andre forsikringstyper fritages også for stempelafgift, men satserne justeres for andre, og på det punkt følger lovforslagene stempeludvalgets indstilling.

Den elektroniske udvikling er ved at gøre de oprindelig underskrevne dokumenter til historie. Aftaler indgås i stigende omfang elektronisk, og det er også baggrunden for, at skatteministeren foreslår at ophæve stempelafgiften helt på låneområdet. Her har virkeligheden overhalet lovgivningen så markant, at det ikke længere er muligt at føre en troværdig kontrol.